

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 czerwca 1985 r.

w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko

85/337/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

programy działania Wspólnot Europejskich dotyczące środowiska z 1973 r.⁴ i z 1977 r.⁵, a także program działań z 1983 r.⁶, których główne zarysy zostały zatwierdzone przez Radę Wspólnot Europejskich i przedstawiciele rządów Państw Członkowskich podkreślają, że najlepsza polityka ochrony środowiska polega na zapobieganiu powstawaniu zanieczyszczeń i zagrożeń u źródła; raczej niż na późniejszych próbach przeciwdziałania ich skutkom; potwierdzono potrzebę uwzględniania tych skutków w środowisku w możliwie najwcześniejszej fazie we wszystkich procesach planowania technicznego i podejmowania decyzji; w tym celu przewidziano wdrożenie procedur oceniających takie skutki;

różnice w obowiązującym ustawodawstwie różnych Państw Członkowskich w odniesieniu do oceny wpływu na środowisko przez publiczne i prywatne przedsięwzięcia mogą stwarzać niekorzystne warunki konkurencji i przez to bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; dlatego konieczne jest przeprowadzenie zbliżenia ustawodawstwa krajowego w tym obszarze zgodnie z art. 100 Traktatu;

ponadto konieczne jest osiągnięcie jednego z celów Wspólnoty w obszarze ochrony środowiska i jakości życia;

ponieważ Traktat nie przewiduje uprawnień wymaganych do tego celu, należy odwoływać się do art. 235 Traktatu;

¹ Dz.U. nr C 169 z 9.7.1980, str. 14.

² Dz.U. nr C 66 z 15.3.1982, str. 89.

³ Dz.U. nr C 185 z 27.7.1981, str. 8.

⁴ Dz.U. nr C 112 z 20.12.1973, str. 1.

⁵ Dz.U. nr C 139 z 13.6.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. nr 46 z 17.02.1983, str. 1.

należy wprowadzić zasady ogólne dla oceny wpływu na środowisko w celu uzupełnienia i skoordynowania procedur wydawania zezwoleń na publiczne i prywatne przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko;

zezwolenia na publiczne lub prywatne przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko, powinny być udzielane jedynie po uprzednim wykonaniu oceny możliwych znaczących skutków środowiskowych tych przedsięwzięć; ocena ta musi być przeprowadzona na podstawie odpowiednich informacji dostarczonych przez wykonawcę, które mogą być uzupełniane przez władze i obywateli zainteresowanych danym przedsięwzięciem;

zasady oceny skutków środowiskowych powinny być zharmonizowane, szczególnie w odniesieniu do przedsięwzięć, które powinny podlegać ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców oraz do zawartości oceny;

niektóre rodzaje przedsięwzięć oddziałują na środowisko i te przedsięwzięcia muszą z zasady podlegać systematycznej ocenie;

przedsięwzięcia innych rodzajów mogą nie mieć w każdym przypadku znaczących oddziaływań na środowisko i te przedsięwzięcia powinny być oceniane gdy Państwa Członkowskie uznają, że wymóg oceny wynika z cech tych przedsięwzięć;

do oceny przedsięwzięć niezbędne jest dostarczenie pewnego minimum informacji dotyczących przedsięwzięcia i jego skutków;

oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko musi być oceniane ze względu na ochronę zdrowia ludzi, poprawę jakości życia poprzez poprawę warunków środowiska oraz zachowanie różnorodności gatunków i zdolności reprodukcyjnej ekosystemów jako podstawowego warunku utrzymania życia;

jednakże niniejsza dyrektywa nie powinna być stosowana do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały zatwierdzone przez szczególny akt ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnane poprzez proces ustawodawczy;

ponadto w wyjątkowych przypadkach może być właściwe zwolnienie szczególnego przedsięwzięcia z procedur oceny ustanowionej niniejszą dyrektywą, pod warunkiem dostarczenia Komisji odpowiednich informacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do oceny skutków środowiskowych tych przedsięwzięć publicznych i prywatnych, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko.

2. Do celów niniejszej dyrektywy:

„przedsięwzięcie” oznacza:

- wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów,
- inne ingerencje w środowisko przyrodnicze i krajobraz, łącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych;

„wykonawca” oznacza:

ubiegający się o zezwolenie na prywatne przedsięwzięcie lub władza publiczna, która inicjuje przedsięwzięcie;

„zezwolenie na inwestycję”:

decyzja właściwej władzy lub władz, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia.

3. Właściwą władzą lub władzami jest lub są te wyznaczone przez Państwa Członkowskie, które są odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

4. Przedsięwzięcia służące obronie narodowej nie są objęte niniejszą dyrektywą.

5. Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte przez szczególny akt ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele tej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnęte w procesie ustawodawczym.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić, że przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, podlegają ocenie w odniesieniu do ich wpływu na środowisko przed udzieleniem zezwolenia.

Przedsięwzięcia te są określone w art. 4.

2. Ocena wpływu na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na przedsięwzięcia w Państwach Członkowskich, lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które mają być ustanowione do realizacji celów niniejszej dyrektywy.

3. Państwa Członkowskie mogą w wyjątkowych przypadkach wyłączyć szczególne przedsięwzięcie w całości lub w części z przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

W takim przypadku Państwa Członkowskie:

- a) rozważą, czy byłaby właściwa inna forma oceny i czy zebrane w ten sposób informacje powinny być udostępnione opinii publicznej;
- b) udostępniają opinii publicznej informacje odnoszące się do tego wyłączenia i informują o przyczynach przyznania tego wyłączenia;

c) informują Komisję przed udzieleniem zezwolenia o przyczynach uzasadniających przyznanie wyłączenia i przekazują jej informacje, które, w odpowiednim przypadku, udostępniają swoim obywatelom.

Komisja przesyła niezwłocznie otrzymane dokumenty innym Państwom Członkowskim.

Komisja składa rocznie sprawozdanie Radzie ze stosowania tego ustępu.

Artykuł 3

Ocena wpływu na środowisko określa, opisuje i ocenia we właściwy sposób dla każdego indywidualnego przypadku i zgodnie z art. 4 - 11, bezpośrednie i pośrednie skutki oddziaływań przedsięwzięcia na następujące elementy:

- ludzi, faunę i florę,
- glebę, wodę, powietrze, klimat i krajobraz,
- oddziaływanie między elementami wymienionymi w tiret pierwszym i drugim,
- dobra materialne i dziedzictwo kultury.

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 3 przedsięwzięcia zaliczone do kategorii wymienionych w załączniku I podlegają ocenie zgodnie z art. 5-10.

2. Przedsięwzięcia zaliczone do kategorii wymienionych w załączniku II podlegają ocenie zgodnie z art. 5 - 10, jeżeli Państwa Członkowskie uznają, że wymóg taki wynika z cech tych przedsięwzięć.

Do tego celu Państwa Członkowskie mogą między innymi wyszczególnić niektóre rodzaje przedsięwzięć, które mają być poddane ocenie, albo mogą ustanowić kryteria i/lub progi konieczne do określenia, które z kategorii przedsięwzięć wymienionych w załączniku II mają podlegać ocenie zgodnie z art. 5-10.

Artykuł 5

1. W przypadku przedsięwzięć, które stosownie do art. 4, muszą podlegać ocenie wpływu na środowisko, zgodnie z art. 5-10, Państwa Członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, że wykonawca dostarczy we właściwej formie informacje wyszczególnione w załączniku III w zakresie, w jakim:

a) Państwa Członkowskie uznają, że te informacje są odpowiednie dla danego etapu procedury zezwolenia i dla szczególnych cech określonego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia oraz dla cech środowiskowych, które mogą być naruszone;

b) Państwa Członkowskie uznają, że można w sposób uzasadniony żądać od wykonawcy zebrania takich informacji, uwzględniając między innymi obecny stan wiedzy i metody oceny.

2. Informacje, które mają być dostarczone przez wykonawcę, zgodnie z ust. 1, zawierają co najmniej:

- opis przedsięwzięcia zawierający informacje o miejscu, projekcie i wielkości przedsięwzięcia,
- opis przewidzianych środków w celu uniknięcia, zmniejszenia i jeśli to możliwe, zapobieżenia poważnym skutkom przedsięwzięcia,
- dane wymagane do rozpoznania i oszacowania głównych skutków, które mogą być spowodowane w środowisku przez to przedsięwzięcie,
- podsumowanie w języku nietechnicznym informacji wymienionych w tiret 1-3.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, jeżeli uznają to za konieczne, że władze posiadające stosowne informacje udostępniają te informacje wykonawcy.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki aby zapewnić władzom, których może dotyczyć to przedsięwzięcie z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska, możliwość wyrażenia ich opinii do wniosku o zezwolenie na inwestycję. Państwa Członkowskie wyznaczają władze, które są w tym celu konsultowane w sposób ogólny lub w każdym przypadku, gdy wymagany jest wniosek o zezwolenie. Informacje zebrane zgodnie z art. 5 są przekazywane tym władzom. Państwa Członkowskie ustanawiają szczegółowe regulacje dotyczące tych konsultacji.

2. Państwa Członkowskie zapewniają:

- udostępnienie opinii publicznej każdego wniosku o zezwolenie na inwestycję i każdej informacji zebranej zgodnie z art. 5,
- społeczności, której to dotyczy, możliwość wyrażenia opinii zanim to przedsięwzięcie zostanie przeprowadzone.

3. Szczegółowe ustalenia w odniesieniu do tych informacji i konsultacji określone są przez Państwa Członkowskie, które mogą w szczególności, w zależności od szczególnych cech tych przedsięwzięć lub miejsc ich realizacji:

- określać społeczność, której to dotyczy
- określać miejsca, gdzie informacje te mogą być konsultowane,
- określać sposób, w jaki społeczeństwo może być informowane, na przykład przez obwieszczenie w określonym okręgu, publikację w lokalnych gazetach, organizację wystaw z planami, rysunkami, tabelami, prezentację graficzną, modele,
- ustalać sposób w jaki społeczeństwo ma być konsultowane, na przykład przez wezwanie do wyrażenia pisemnej opinii, lub przez badanie opinii publicznej,

- ustalać odpowiednie terminy dla różnych etapów procedury, ażeby zapewnić podjęcie decyzji w odpowiednim okresie.

Artykuł 7

Jeżeli Państwo Członkowskie ma świadomość, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko w innym Państwie Członkowskim lub gdy na wniosek Państwa Członkowskiego, które może być znacząco tym dotknięte, Państwo Członkowskie, na którego terytorium zamierza się przeprowadzić to przedsięwzięcie, przesyła informacje zebrane zgodnie z art. 5 drugiemu Państwu Członkowskiemu w tym samym czasie, w jakim udostępnia je swoim obywatelom. Informacje te stanowią podstawę dla wszelkich konsultacji niezbędnych w ramach dwustronnych stosunków między dwoma Państwami Członkowskimi na bazie wzajemności i równoważności.

Artykuł 8

Informacje zebrane zgodnie z art. 5, 6 i 7 muszą być uwzględnione w procedurze zezwolenia na inwestycję.

Artykuł 9

Po podjęciu decyzji właściwa władza lub władze informują ogół zainteresowanych o:

- treści decyzji i związanych z nią warunkach,
- przyczynach i uwarunkowaniach, na których decyzja jest oparta, jeżeli tak stanowi ustawodawstwo Państw Członkowskich.

Szczegółowe ustalenia dla takich informacji są określane przez Państwa Członkowskie.

W przypadku, gdy inne Państwo Członkowskie zostało poinformowane zgodnie z art. 7, to będzie ono również poinformowane o odnośnej decyzji.

Artykuł 10

Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązanie właściwych władz do przestrzegania ograniczeń nałożonych przez krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz przez obowiązujące praktyki prawne w odniesieniu do tajemnicy przemysłowej i handlowej oraz ochrony interesu publicznego.

Jeżeli stosuje się art. 7, przekazywanie informacji innemu Państwu Członkowskiemu oraz przyjęcie informacji przez inne Państwo Członkowskie podlega ograniczeniom obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym proponowane jest przedsięwzięcie.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie i Komisja wymieniają informacje o doświadczeniach zdobytych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.

2. W szczególności Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich kryteriach i/lub progach przyjętych do selekcji przedsięwzięć, o których mowa, zgodnie z art. 4 ust. 2, lub o rodzajach przedsięwzięć, których to dotyczy, które zgodnie z art. 4 ust. 2, podlegają ocenie zgodnie z art. 5–10.

3. Komisja po upływie pięciu lat od notyfikacji niniejszej dyrektywy przesyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie o jej stosowaniu i skuteczności. Sprawozdanie oparte jest na wspomnianej wymianie informacji.

4. Komisja na podstawie wymiany informacji przedstawi Radzie dodatkowe wnioski, jeżeli byłoby to konieczne, w celu stosowania niniejszej dyrektywy w dostatecznie skoordynowany sposób.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu trzech lat od jej notyfikacji¹.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na prawo Państw Członkowskich do ustanawiania bardziej surowych regulacji dotyczących zakresu i procedury przy ocenianiu skutków środowiskowych.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1985 r.

W imieniu Rady

A. BIONDI

Przewodniczący

¹ Niniejsza dyrektywa została notyfikowana Państwu Członkowskim 3 lipca 1985 r.

ZAŁĄCZNIK I

Przedsięwzięcia podlegające przepisom art. 4 ust. 1

1. Rafinerie ropy naftowej (wyłączając przedsiębiorstwa wytwarzające jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje do gazyfikacji i upłynniania węgla lub łupków bitumicznych o wydajności co najmniej 500 ton dziennie.
2. Elektrociepłownie i inne instalacje do spalania o mocy cieplnej co najmniej 300 MW oraz elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i przekształcania materiałów rozszczepialnych i paliworodnych, o mocy nie przekraczającej 1 kilowata przy ciągłym obciążeniu termicznym).
3. Urządzenia przeznaczone wyłącznie do stałego składowania i końcowego unieszkodliwiania odpadów radioaktywnych.
4. Kombinaty do wstępnego wytopu żelaza i stali.
5. Urządzenia do wydobywania azbestu oraz obróbki i przetwarzania azbestu i produktów zawierających azbest: dla produktów azbestowo-cementowych o rocznej produkcji większej niż 20 000 ton produktu końcowego, dla materiałów ciernych o rocznej produkcji większej niż 50 ton produktu końcowego i dla innych zastosowań azbestu, zużywających go w ilości większej niż 200 ton na rok.
6. Zintegrowane instalacje chemiczne.
7. Budowa autostrad, dróg szybkiego ruchu¹ i dalekobieżnych linii ruchu kolejowego oraz portów lotniczych² z głównym pasem startowym o długości 2100 m lub więcej.
8. Porty handlowe, a także wodne drogi śródlądowe i porty dla ruchu śródlądowego, pozwalające na przejście statków o wyporności ponad 1 350 ton.
9. Urządzenia do unieszkodliwiania niebezpiecznych i toksycznych odpadów przez spalanie, obróbkę chemiczną lub składowanie w ziemi.

1 Do celów niniejszej dyrektywy „droga szybkiego ruchu” oznacza drogę spełniającą wymagania zawarte w Umowie europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego z dnia 15 listopada 1975 r.

2 Do celów niniejszej dyrektywy „port lotniczy:” oznacza port lotniczy zgodnie z definicją zawartą w Konwencji z Chicago 1944 ustanawiającej Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (załącznik. 14).

ZAŁĄCZNIK II

Przedsięwzięcia podlegające przepisom art. 4 ust. 2

1. Rolnictwo

- a) Przedsięwzięcia dotyczące restrukturyzacji obszarów wiejskich.
- b) Przedsięwzięcia w celu wykorzystania nieużytków i obszarów półnaturalnych do intensywnego użytkowania rolnego.
- c) Przedsięwzięcia dotyczące zarządzania wodą w rolnictwie.
- d) Wstępne zalesianie, jeżeli może doprowadzić do niekorzystnych zmian ekologicznych, oraz rekultywacja terenów w celu przekształcenia w inny rodzaj użytkowania gruntów.
- e) Fermy drobiu.
- f) Fermy trzody chlewnej.
- g) Hodowla łososia.
- h) Rekultywacja terenów z morza.

2. Przemysł wydobywczy

- a) Wydobywanie torfu.
- b) Głębokie wiercenia, z wyjątkiem wierceń w celu badania stabilności podłoża, w szczególności:
 - wiercenia geotermiczne,
 - wiercenia w celu składowania odpadów jądrowych,
 - wiercenie w celu zaopatrzenia w wodę.
- c) Wydobywanie minerałów innych niż zawierających metal i wytwarzających energię, takich jak marmur, piasek, żwir, łupki, sól, fosforany i potaż.
- d) Podziemne wydobywanie węgla kamiennego i brunatnego.
- e) Odkrywkowe wydobywanie węgla kamiennego i brunatnego.
- f) Wydobywanie ropy naftowej.
- g) Wydobywanie gazu ziemnego.
- h) Wydobywanie rud.

- i) Wydobywanie łupków bitumicznych.
- j) Odkrywkowe wydobywanie minerałów innych niż zawierających metal i wytwarzających energię.
- k) Powierzchniowe urządzenia przemysłowe do wydobywania węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego i rud, a także łupków bitumicznych.
- l) Piece koksowe (sucha destylacja węgla).
- m) Urządzenia do wytwarzania cementu.

3. Przemysł energetyczny

- a) Urządzenia przemysłowe do produkcji energii, pary i gorącej wody (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- b) Urządzenia przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody; linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej.
- c) Powierzchniowe składowanie gazu ziemnego.
- d) Podziemne składowanie gazów palnych.
- e) Powierzchniowe składowanie paliw kopalnych.
- f) Przemysłowe brykietowanie węgla kamiennego i brunatnego.
- g) Urządzenia do produkcji lub wzbogacania paliw jądrowych.
- h) Urządzenia do przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych.
- i) Urządzenia do zbierania i przetwarzania odpadów radioaktywnych (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- j) Urządzenia do produkcji wodnej energii elektrycznej.

4. Przetwarzanie metali

- a) Huty żelaza i stali, włączając odlewnie, kuźnie, walcownie i ciągarnie (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- b) Urządzenia do produkcji włącznie z wytapianiem, uszlachetnianiem, ciągnięciem i walcowaniem metali nieżelaznych, wyłączając metale szlachetne.
- c) Wyciskanie, wyciąganie i wytłaczanie dużych odlewów.
- d) Powierzchniowa obróbka i powlekanie metali.
- e) Produkcja kotłów, zbiorników, kadzi i innych pojemników z blach.

- f) Produkcja i montowanie pojazdów mechanicznych oraz produkcja silników.
- g) Stocznie.
- h) Zakłady budowy i naprawy samolotów.
- i) Produkcja sprzętu kolejowego.
- j) Wytłaczanie eksplozyjne.
- k) Urządzenia do prażenia i spiekania rud metali.

5. Wyrób szkła

6. Przemysł chemiczny

- a) Obróbka półfabrykatów i produkcja chemikaliów (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- b) Produkcja pestycydów i produktów farmaceutycznych, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenków.
- c) Pomieszczenia i urządzenia do składowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych.

7. Przemysł spożywczy

- a) Wytwarzanie olejów i tłuszczów roślinnych i zwierzęcych.
- b) Pakowanie i puszkowanie produktów zwierzęcych i roślinnych.
- c) Wytwarzanie produktów mleczarskich.
- d) Browary i słodownie.
- e) Wytwarzanie wyrobów cukierniczych i syropów.
- f) Urządzenia do uboju zwierząt.
- g) Urządzenia przemysłowe do wytwarzania skrobi.
- h) Zakłady przetwórstwa ryb i tranu.
- i) Cukrownie.

8. Przemysł tekstylny, skórzany, drzewny i papierniczy

- a) Zakłady prania, odfuszczenia i wybielania wełny.

- b) Wytwarzanie płyt pilśniowych, wiórowych i sklejek.
- c) Wytwarzanie masy celulozowej, papieru i kartonów.
- d) Zakłady farbowania materiałów włókienniczych.
- e) Urządzenia do produkcji i przetwarzania celulozy.
- f) Garbarnie i zakłady przemysłu skórzanego.

9. Przemysł gumowy

Wytwarzanie i obróbka produktów opartych na elastomerach.

10. Przedsięwzięcia infrastrukturalne

- a) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach przemysłowych.
- b) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach miejskich.
- c) Wyciągi narciarskie i kolejki linowe.
- d) Budowa dróg, portów, także portów rybackich oraz lotnisk (jeżeli przedsięwzięcia nie są wymienione w załączniku I).
- e) Kanalizacja i obiekty przeciwpowodziowe.
- f) Zapory i inne urządzenia przeznaczone do gromadzenia lub zatrzymywania wody na dłuższe okresy.
- g) Linie tramwajowe, linie kolei nadziemnej i podziemnej, kolejki wiszące lub podobne szczególnego typu, używane wyłącznie lub głównie do transportu osobowego.
- h) Rurociągi do przesyłania ropy naftowej i gazu ziemnego.
- i) Budowa akweduktów transportujących wodę na dalekie odległości.
- j) Przystanie jachtowe.

11. Inne przedsięwzięcia

- a) wsie letniskowe, kompleksy hotelowe.
- b) Stałe tory wyścigowe i do jazd próbnych dla samochodów i motocykli.
- c) Urządzenia do unieszkodliwiania odpadów przemysłowych i domowych (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- d) Oczyszczalnie ścieków.

- e) Wylewiska osadów.
- f) Składowanie złomu żelaza.
- g) Stanowiska testowe dla silników, turbin lub reaktorów.
- h) Produkcja sztucznych włókien mineralnych.
- i) Wyrób, pakowanie, ładowanie lub umieszczanie prochu strzelniczego i materiałów wybuchowych w nabojach.
- j) Zakłady utylizacyjne.

12. Zmiany przedsięwzięć rozwojowych wymienionych w załączniku I oraz przedsięwzięć wymienionych w załączniku I, realizowanych wyłącznie lub głównie w celu rozwoju i wypróbowania nowych metod lub produktów i nie używanych dłużej niż przez jeden rok.

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE OKREŚLONE W ART. 5 UST. 1

1. Opis przedsięwzięcia zawierający w szczególności:
 - opis fizycznych cech całego przedsięwzięcia i wymagań dotyczących użytkowania terenu w czasie poszczególnych faz budowy i eksploatacji;
 - opis głównych cech procesów produkcyjnych, na przykład rodzaju i ilości używanych materiałów;
 - ocena typu oraz ilości spodziewanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania itp.) wynikające z funkcjonowania proponowanego przedsięwzięcia.
2. Jeżeli to stosowne zarys głównych alternatywnych rozwiązań rozpatrzonych przez wykonawcę, włącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, uwzględniającego skutki środowiskowe.
3. Opis aspektów środowiska, na które może w znaczący sposób oddziaływać proponowane przedsięwzięcie, obejmujący w szczególności ludność, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, aktywa materialne, włącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobraz oraz wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami.
4. Opis¹ możliwych znaczących oddziaływań proponowanego przedsięwzięcia na środowisko, wynikających z:
 - istnienia przedsięwzięcia,
 - korzystania z zasobów naturalnych,
 - emisji zanieczyszczeń, tworzenia uciążliwości i eliminacji odpadów;oraz informacja wykonawcy odnośnie zastosowanych metod prognozowania w celu oceny wpływu na środowisko.
5. Opis środków przewidzianych w celu zapobiegania, zmniejszania oraz tam, gdzie to możliwe, kompensowania znaczących, szkodliwych oddziaływań na środowisko.
6. Nietechniczne podsumowanie informacji przekazanych zgodnie z powyższymi pozycjami.
7. Wskazanie trudności (niedostatków technicznych lub braku specjalistycznej wiedzy), które wykonawca napotkał przy zbieraniu wymaganych informacji.

¹ Opis ten powinien obejmować bezpośrednie i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, krótko, średnio i długookresowe, stałe i czasowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia.”.